

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 113

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

25 kwietnia 2013

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 377/2013/UE z dnia 24 kwietnia 2013 r. wprowadzająca tymczasowe odstępstwo od dyrektywy 2003/87/WE ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie ⁽¹⁾ 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 378/2013 z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej *Paecilomyces fumosoroseus* szczep FE 9901, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 5

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 379/2013 z dnia 24 kwietnia 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 9

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2013/191/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. upoważniająca Łotwę do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej 11

2013/192/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. zezwalająca Republice Francuskiej na stosowanie obniżonej stawki opodatkowania benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe i zużywanej w departamentach Korsyki zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE 13

2013/193/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. zezwalająca Republice Francuskiej na zastosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania paliw silnikowych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE 15

2013/194/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka z Hiszpanii i zastępcy członka z Hiszpanii 17

2013/195/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 23 kwietnia 2013 r. określająca praktyczne warunki, jednolite formaty i metodę w odniesieniu do wykazu dotyczącego widma radiowego ustanowionego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 2235) ⁽¹⁾ 18

2013/196/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 24 kwietnia 2013 r. zmieniająca decyzję wykonawczą Komisji 2012/715/UE ustanawiającą wykaz państw trzecich, których ramy prawne mające zastosowanie do substancji czynnych wchodzących w skład produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz odnośne środki kontrolne i wykonawcze zapewniają poziom ochrony zdrowia publicznego równoważny poziomowi zapewnianemu w Unii ⁽¹⁾ 22

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012) 24

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 377/2013/UE

z dnia 24 kwietnia 2013 r.

wprowadzająca tymczasowe odstępstwo od dyrektywy 2003/87/WE ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom
narodowym,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-
Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sektor lotnictwa ma zdecydowanie międzynarodowy charakter. Dlatego też ogólnoświatowe podejście do problemu szybkiego wzrostu emisji pochodzących z lotnictwa międzynarodowego byłoby najwłaściwszym i najskuteczniejszym sposobem redukcji emisji pochodzących z lotnictwa.
- (2) Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) wymaga od wszystkich stron opracowania i wdrożenia krajowych, a w stosownych przypadkach regionalnych programów obejmujących środki mające na celu łagodzenie zmian klimatu.

- (3) Unia zobowiązała się do redukcji swoich emisji CO₂, w tym emisji pochodzących z lotnictwa. Osiągnięcie redukcji emisji wymaga współudziału wszystkich sektorów gospodarki.
- (4) Negocjacje dotyczące wszelkich porozumień dotyczących lotnictwa zawieranych przez Unię z państwami trzecimi powinny mieć na celu zachowanie dla Unii pola manewru przy podejmowaniu działań w zakresie ochrony środowiska, w tym środków mających łagodzić wpływ lotnictwa na zmiany klimatu.
- (5) Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) osiągnęła postępy na drodze do przyjęcia, podczas 38. sesji Zgromadzenia ICAO, które odbędzie się w dniach od 24 września 2013 r. do 4 października 2013 r., ogólnoświatowych ram polityki redukcji emisji, ułatwiających stosowanie środków rynkowych w odniesieniu do emisji z lotnictwa międzynarodowego, oraz do opracowania ogólnoświatowego środka rynkowego. Takie ramy mogą stanowić istotny wkład w redukcję emisji CO₂ na szczeblu krajowym, regionalnym i światowym.
- (6) Do ułatwienia osiągnięcia tego postępu i nadania impulsu pożądanego jest odroczenie egzekwowania wymogów wprowadzonych przed 38. sesją Zgromadzenia ICAO, a dotyczących lotów na lotniska i z lotnisk położonych w krajach nienależących do Unii i niebędących członkami Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), terytoriami zależnymi i terytoriami państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) ani krajami, które podpisały z Unią traktat o przystąpieniu. Nie należy zatem podejmować działań przeciwko operatorom statków powietrznych w odniesieniu do wymogów wynikających z dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, w odniesieniu do składania zweryfikowanych raportów o wielkościach emisji za lata kalendarzowe 2010, 2011 i 2012 i odpowiedniego umarzania uprawnień do emisji za 2012 r. w odniesieniu do lotów kończących się

⁽¹⁾ Opinia z dnia 13 lutego 2013 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

i rozpoczynających się na takich lotniskach. Operatorzy statków powietrznych, którzy chcą nadal spełniać te wymogi, powinni mieć taką możliwość.

- (7) W celu uniknięcia zakłóceń konkurencji odstępstwo przewidziane w niniejszej decyzji powinno mieć zastosowanie wyłącznie do tych operatorów statków powietrznych, którzy nie otrzymali bezpłatnych uprawnień do emisji bądź zwrócili wszystkie bezpłatne uprawnienia do emisji lotniczych wydane w odniesieniu do takich działalności prowadzonych w 2012 r. Z tego samego względu uprawnień tych nie należy uwzględniać przy obliczaniu praw do wykorzystania jednostek międzynarodowych w ramach dyrektywy 2003/87/WE.
- (8) Uprawnienia do emisji dla operatorów statków powietrznych za rok 2012, których nie wydano tym operatorom lub które zostały zwrócone, należy wycofać z obiegu poprzez ich anulowanie. W wyniku zastosowania niniejszej decyzji liczbę uprawnień do emisji przeznaczonych na aukcję należy skorygować, aby zapewnić zgodność z wymogami art. 3d ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE.
- (9) Odstępstwo przewidziane w niniejszej decyzji nie powinno naruszać integralności środowiskowej i nadrzędnego celu prawodawstwa Unii w odniesieniu do zmian klimatu, ani prowadzić do zakłócenia konkurencji. W związku z tym, a także aby zachować nadrzędny cel dyrektywy 2003/87/WE, która należy do unijnych ram prawnych mających na celu wypełnienie przez Unię niezależnego zobowiązania do zredukowania swoich emisji do roku 2020 do poziomu o 20 % niższego od poziomu z 1990 r., dyrektywa ta powinna nadal mieć zastosowanie do lotów z lotnisk lub na lotniska położone na terytorium jednego z państw członkowskich na lotniska lub z lotnisk położonych na niektórych obszarach lub w niektórych krajach ściśle powiązanych lub stowarzyszonych, znajdujących się poza Unią.
- (10) Odstępstwo przewidziane w niniejszej decyzji odnosi się wyłącznie do emisji lotniczych za 2012 r. Utworzono grupę wysokiego szczebla ICAO ds. lotnictwa międzynarodowego i zmian klimatu, która ma przedstawić wytyczne dotyczące opracowania ram dla środków rynkowych, ocenić wykonalność różnych wariantów światowego środka rynkowego oraz wskazać zestaw środków technicznych i operacyjnych. Unia wprowadza to odstępstwo, by ułatwić osiągnięcie na 38. sesji Zgromadzenia ICAO porozumienia w sprawie realistycznego harmonogramu opracowania ogólnoświatowego środka rynkowego na okres po 38. sesji Zgromadzenia ICAO oraz ram mających ułatwić całościowe stosowanie krajowych i regionalnych środków rynkowych do lotnictwa międzynarodowego do czasu wprowadzenia ogólnoświatowego środka rynkowego. Na tej podstawie można rozważyć dalsze działania z myślą o ułatwieniu optymalnego oddziaływania pomiędzy rozwiązaniem przyjętym w wyniku wspomnianego porozumienia a systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii. W związku z tym Komisja, oceniając konieczność dalszych działań, powinna uwzględniać również potencjalny wpływ na wewnątrzeuropejski ruch lotniczy, by uniknąć zakłóceń konkurencji.
- (11) Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie pełne sprawozdanie z postępów osiągniętych

niętych podczas 38. sesji Zgromadzenia ICAO, i w stosownym przypadku w krótkim czasie zaproponować środki odpowiadające wynikom Zgromadzenia.

- (12) Sprawą zasadniczą jest zapewnienie operatorom statków powietrznych i organom krajowym pewności prawa w związku z wyznaczonym na 30 kwietnia 2013 r. terminem umarzania uprawnień, o którym mowa w dyrektywie 2003/87/WE. Dlatego też niniejszą decyzję powinno się stosować od dnia jej przyjęcia,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 16 dyrektywy 2003/87/WE państwa członkowskie nie podejmują działań przeciwko operatorom statków powietrznych w odniesieniu do wymogów określonych w art. 12 ust. 2a i art. 14 ust. 3 tej dyrektywy, dotyczących lat kalendarzowych 2010, 2011 i 2012 w odniesieniu do lotów kończących się i rozpoczynających się na takich lotniskach znajdujących się w państwach nienależących do Unii, które nie są członkami EFTA, terytoriami zależnymi i terytoriami państw EOG ani państwami, które podpisały z Unią traktat o przystąpieniu, jeżeli tym operatorom statków powietrznych nie wydano bezpłatnych uprawnień do emisji w odniesieniu do tej działalności za 2012 r. lub – w razie wydania operatorom takich uprawnień – jeżeli w terminie 30 dni od wejścia w życie niniejszej decyzji operatorzy ci zwrócili państwu członkowskiemu uprawnienia do emisji za 2012 r. w celu anulowania w liczbie odpowiadającej udziałowi zweryfikowanych tonokilometrów z takiej działalności w roku referencyjnym 2010.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie anulują wszystkie niewydane operatorom statków powietrznych lub – w razie ich wydania – zwrócone im uprawnienia do emisji za 2012 r. w odniesieniu do lotów kończących się i rozpoczynających się na takich lotniskach, o których mowa w art. 1.

2. W związku z anulowaniem, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie sprzedają na aukcji zredukowaną liczbę uprawnień do emisji lotniczych za 2012 r. Redukcja ta jest proporcjonalna do niższej łącznej liczby będących w obrocie uprawnień do emisji lotniczych. Jeżeli zredukowana liczba wspomnianych uprawnień do emisji nie zostanie sprzedana na aukcji do dnia 1 maja 2013 r., państwa członkowskie korygują odpowiednio liczbę uprawnień do emisji lotniczych przeznaczonych do sprzedaży na aukcji w 2013 r.

Artykuł 3

Uprawnień do emisji lotniczych, anulowanych zgodnie z art. 2 nie uwzględnia się przy obliczaniu praw do wykorzystania jednostek międzynarodowych w ramach dyrektywy 2003/87/WE.

Artykuł 4

Komisja wydaje niezbędne wytyczne dotyczące wdrożenia niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Komisja regularnie informuje Parlament Europejski i Radę o postępach w negocjacjach prowadzonych w ICAO i przedkłada im pełne sprawozdanie z wyników osiągniętych podczas 38. sesji Zgromadzenia ICAO.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 24 kwietnia 2013 r.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 kwietnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

S. COVENEY

Przewodniczący

Oświadczenie Komisji

Komisja przypomina, że zgodnie z art. 3d dyrektywy 2003/87/WE, dochody uzyskane ze sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji lotniczych powinny zostać wykorzystane do przeciwdziałania zmianie klimatu w UE i w państwach trzecich, między innymi w celu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, przystosowania się do skutków zmiany klimatu w UE i w państwach trzecich (w szczególności w krajach rozwijających się), na finansowanie badań naukowych i rozwoju w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej, w tym w szczególności w dziedzinie aeronautyki i transportu lotniczego w celu ograniczenia emisji poprzez uzyskanie niskoemisyjnego transportu, oraz na pokrycie kosztów zarządzania systemem wspólnotowym. Wpływy ze sprzedaży na aukcji powinny również być przekazywane na rzecz Globalnego Funduszu Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej, a także na finansowanie środków mających na celu zapobieganie wylesianiu.

Komisja zauważa, że państwa członkowskie informują Komisję o działaniach podjętych na mocy art. 3d dyrektywy 2003/87/WE w zakresie wykorzystywania dochodów ze sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji lotniczych. Szczegółowe przepisy dotyczące treści sprawozdań określono w rozporządzeniu (UE) nr .../2013 ⁽¹⁾ w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, istotnych dla zmiany klimatu oraz uchylającym decyzję nr 280/2004/WE. Dalsze szczegóły zostaną określone w akcie wykonawczym Komisji na mocy art. 18 tego rozporządzenia. Państwa członkowskie upubliczniają sprawozdania, zaś Komisja opublikuje zbiorcze informacje na poziomie unijnym w łatwo dostępnym formacie.

Komisja podkreśla, że ogólnosięwiatowy środek rynkowy wprowadzający międzynarodowe ceny uprawnień do emisji dwutlenku węgla z lotnictwa międzynarodowego mógłby, w uzupełnieniu swojego podstawowego celu redukcji emisji, pomóc zapewnić niezbędne zasoby na rzecz łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej w skali międzynarodowej.

⁽¹⁾ Wkrótce zostanie opublikowany w Dz.U.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 378/2013

z dnia 24 kwietnia 2013 r.

w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej *Paecilomyces fumosoroseus* szczep FE 9901, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽²⁾ należy stosować, w odniesieniu do procedury i warunków zatwierdzania, do substancji czynnych, dla których przyjęto decyzję zgodnie z art. 6 ust. 3 tej dyrektywy przed dniem 14 czerwca 2011 r. W przypadku *Paecilomyces fumosoroseus* szczep FE 9901 warunki art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione decyzją Komisji 2008/565/WE⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 4 lutego 2004 r. Belgia otrzymała od przedsiębiorstwa FuturEco S.L. wniosek o włączenie substancji czynnej *Paecilomyces fumosoroseus* szczep FE 9901 do załącznika I do tej dyrektywy. W decyzji 2008/565/WE potwierdzono, że wniosek jest „kompletny” w tym sensie, że zasadniczo spełnia wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II oraz III do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG dla wspomnianej substancji czynnej i dla zastosowań zaproponowanych przez wnioskodawcę został oceniony wpływ na zdrowie ludzi i zdrowie zwierząt oraz na środowisko. W dniu 29 marca 2007 r. państwom członkowskim pełniące rolę sprawozdawcy przedłożyło projekt sprawozdania z oceny.

- (4) Projekt sprawozdania z oceny został zweryfikowany przez państwa członkowskie i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”). W dniu 20 sierpnia 2012 r. Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej *Paecilomyces fumosoroseus* szczep FE 9901⁽⁴⁾. Projekt sprawozdania z oceny i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, a projekt sprawozdania z oceny sfinalizowano w dniu 15 marca 2013 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego *Paecilomyces fumosoroseus* szczep FE 9901.
- (5) Jak wykazały różne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające *Paecilomyces fumosoroseus* szczep FE 9901 zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 5 ust. 3 dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić *Paecilomyces fumosoroseus* szczep FE 9901.
- (6) Na zatwierdzenie należy przewidzieć rozsądnie długi termin w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zatwierdzenia.
- (7) Bez uszczerbku dla przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 obowiązków wynikających z zatwierdzenia oraz biorąc pod uwagę szczególną sytuację powstałą w wyniku przejścia od dyrektywy 91/414/EWG do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, należy postanowić, co następuje. Państwom członkowskim należy zapewnić sześć miesięcy, licząc od daty zatwierdzenia, na dokonanie przeglądu zezwoleń dotyczących środków

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 181 z 10.7.2008, s. 49.⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2012; 10(9):2869. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu.

ochrony roślin zawierających *Paecilomyces fumosoroseus* szczep FE 9901. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny zmienić, zastąpić lub cofnąć te zezwolenia. Na zasadzie odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę aktualizacji pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III, zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG, dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami.

- (8) Doświadczenie zdobyte przy okazji włączania do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾ pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją obowiązków spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń, dotyczących dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wspomnianej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I do wspomnianej dyrektywy lub w rozporządzeniach zatwierdzających substancje czynne.
- (9) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych⁽²⁾.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji czynnej

Zatwierdza się substancję czynną *Paecilomyces fumosoroseus* szczep FE 9901 określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Ponowna ocena środków ochrony roślin

1. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub cofają obowiązujące

zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające *Paecilomyces fumosoroseus* szczep FE 9901 jako substancję czynną w terminie do dnia 31 marca 2014 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem warunków wskazanych w kolumnie dotyczącej przepisów szczegółowych w tym załączniku, oraz czy posiadacz zezwolenia posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do dyrektywy 91/414/EWG albo ma do niej dostęp, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 ust. 1–4 tej dyrektywy oraz w art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego *Paecilomyces fumosoroseus* szczep FE 9901 jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 najpóźniej do dnia 30 września 2013 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG i z uwzględnieniem kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek ochrony roślin spełnia warunki ustanowione w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego *Paecilomyces fumosoroseus* szczep FE 9901 jako jedyną substancję czynną, w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie najpóźniej do dnia 31 marca 2015 r.; albo
- b) w przypadku środka zawierającego *Paecilomyces fumosoroseus* szczep FE 9901 jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby, zmieniają lub cofają zezwolenie do dnia 31 marca 2015 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub cofnięcia we właściwym akcie lub aktach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG albo zatwierdzających odpowiednią substancję lub substancje, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2013 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 kwietnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
<i>Paecilomyces fumosoroseus</i> szczep FE 9901 Nr kolekcji: Kolekcja USDA-ARS entomopatogenicznych kultur grzybowych, U.S. Plant Soil and Nutrition laboratory. Nowy Jork. Numer dostępu ARSEF 4490	Nie dotyczy	Minimum $1,0 \times 10^9$ CFU/g Maksimum $3,0 \times 10^9$ CFU/g	1 października 2013 r.	30 września 2023 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego <i>Paecilomyces fumosoroseus</i> szczep FE 9901, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 15 marca 2013 r. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na ochronę operatorów i pracowników, biorąc pod uwagę fakt, że <i>Paecilomyces fumosoroseus</i> szczep FE 9901 należy uznać za potencjalny czynnik uczulający. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

W części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ^(*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„39	<i>Paecilomyces fumosoroseus</i> szczep FE 9901 Nr kolekcji: Kolekcja USDA-ARS entomopatogenicznych kultur grzybowych, U.S. Plant Soil and Nutrition laboratory. Nowy Jork. Numer dostępu ARSEF 4490	Nie dotyczy	Minimum $1,0 \times 10^9$ CFU/g Maksimum $3,0 \times 10^9$ CFU/g	1 października 2013 r.	30 września 2023 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego <i>Paecilomyces fumosoroseus</i> szczep FE 9901, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 15 marca 2013 r. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na ochronę operatorów i pracowników, biorąc pod uwagę fakt, że <i>Paecilomyces fumosoroseus</i> szczep FE 9901 należy uznać za potencjalny czynnik uczulający. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.”

^(*) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 379/2013**z dnia 24 kwietnia 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 kwietnia 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	63,5
	TN	82,2
	TR	120,8
	ZZ	88,8
0707 00 05	MA	99,6
	TR	130,8
	ZZ	115,2
0709 93 10	TR	107,6
	ZZ	107,6
0805 10 20	EG	55,6
	IL	72,2
	MA	51,8
	TN	69,6
	TR	59,9
	ZZ	61,8
0805 50 10	TR	109,2
	ZA	105,2
	ZZ	107,2
0808 10 80	AR	102,1
	BR	91,2
	CL	119,2
	CN	76,7
	MK	28,7
	NZ	139,9
	US	198,9
	ZA	111,0
	ZZ	108,5
0808 30 90	AR	100,5
	CL	124,0
	NZ	199,4
	ZA	120,1
	ZZ	136,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 22 kwietnia 2013 r.

upoważniająca Łotwę do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

(2013/191/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W pismach, które wpłynęły do Komisji w dniach 17 czerwca 2011 r. i 27 sierpnia 2012 r., Łotwa wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do stosowania odstępstw od przepisów dyrektywy 2006/112/WE regulujących prawo do odliczenia podatku naliczonego w odniesieniu do samochodów osobowych.
- (2) Pismem z dnia 26 listopada 2012 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Łotwę. Pismem z dnia 30 listopada 2012 r. Komisja zawiadomiła Łotwę, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku.
- (3) Art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE określają prawo podatnika do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego w związku z dostawą towarów lub świadczeniem usług wykorzystywanych przez podatnika w ramach jego opodatkowanych transakcji. Art. 26 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy zawiera wymóg rozliczania się przez podatnika z VAT w przypadku użycia składników majątku przedsiębiorstwa do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.
- (4) Często bardzo trudne jest dokładne określenie zakresu wykorzystywania pojazdów do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, a nawet jeśli jest to możliwe, procedura jest często skomplikowana. W ramach upoważnienia, którego dotyczy wniosek, kwota podatku VAT od wydatków podlegających odliczeniu w przypadku samochodów osobowych, które

nie są używane wyłącznie do celów działalności gospodarczej, powinna, z pewnymi wyjątkami, stanowić zryczałtowaną stawkę procentową. W oparciu o informacje przedłożone przez Łotwę uzasadniona jest stawka w wysokości 80 %. Jednocześnie w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania należy zawiesić wymóg rozliczania się z VAT w przypadku wykorzystywania samochodów osobowych do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, jeśli zostały one objęte ograniczeniami dopuszczonymi na mocy niniejszej decyzji. Taki środek upraszczający eliminuje konieczność prowadzenia ewidencji dotyczącej prywatnego wykorzystywania samochodów firmowych, zapobiegając uchylaniu się od opodatkowania wynikającemu z niewłaściwego prowadzenia dokumentacji.

- (5) Ograniczenie prawa do odliczenia na podstawie przedmiotowego upoważnienia powinno mieć zastosowanie do podatku VAT zapłaconego w związku z zakupem, leasingiem, nabyciem wewnątrzwspólnotowym i przywozem określonych samochodów osobowych oraz związanymi z tym wydatkami, w tym zakupem paliwa.
- (6) Upoważnienie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do samochodów osobowych o maksymalnej dopuszczalnej masie nieprzekraczającej 3 500 kilogramów i posiadających nie więcej niż osiem miejsc siedzących oprócz siedzenia kierowcy. Zakres wykorzystywania samochodów osobowych o maksymalnej dopuszczalnej masie przekraczającej 3 500 kilogramów lub posiadających więcej niż osiem miejsc siedzących oprócz siedzenia kierowcy do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej jest bardzo ograniczony ze względu na ich charakter lub rodzaj działalności gospodarczej, do której są wykorzystywane. Należy również przedstawić szczegółowy wykaz kategorii samochodów osobowych wyłączonych z takiego upoważnienia w oparciu o ich konkretne zastosowanie.
- (7) W swoim wniosku z dnia 29 października 2004 r. w sprawie dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG, obecnie dyrektywę 2006/112/WE, w celu uproszczenia zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej, Komisja zawarła przepisy mające na celu harmonizację kategorii wydatków, w odniesieniu do których można stosować wyjątki od prawa do odliczenia. Zgodnie z tym wnioskiem wyjątki od prawa do odliczenia można stosować do silnikowych pojazdów

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

drogowych. Właściwe jest zatem ograniczenie okresu stosowania niniejszej decyzji do momentu rozpoczęcia stosowania proponowanej dyrektywy. Konieczne jest jednak określenie dokładnej daty wygaśnięcia tego upoważnienia, w przypadku gdy proponowana dyrektywa nie zacznie obowiązywać do tej daty, ponieważ konieczne będzie dokonanie przeglądu tego upoważnienia i stawki procentowej ogólnej proporcji wykorzystywania do celów działalności gospodarczej i do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą.

- (8) W przypadku gdy Łotwa uzna, że konieczne jest przedłużenie obowiązywania tego upoważnienia na okres po 2015 r., powinna przedłożyć Komisji do dnia 30 marca 2015 r. sprawozdanie obejmujące przegląd stosowanego wskaźnika procentowego wraz z wnioskiem o przedłużenie jego obowiązywania.
- (9) Odstępstwo to wpłynie jedynie w nieznacznym stopniu na ogólną kwotę wpływów z podatków pobieranych na etapie ostatecznej konsumpcji i nie będzie mieć negatywnego wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z podatku VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE Łotwa zostaje niniejszym upoważniona do ograniczenia do 80 % prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego w związku z wydatkami dotyczącymi samochodów osobowych, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej.

Artykuł 2

W drodze odstępstwa od art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE Łotwa nie uznaje wykorzystywania do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą samochodu osobowego wchodzącego w skład aktywów podatnika za świadczenie usług za wynagrodzeniem, jeśli samochód ten został objęty ograniczeniem dopuszczonym na mocy art. 1 niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Wydatki, o których mowa w art. 1, obejmują zakup, leasing, nabycie wewnątrzwspólnotowe i przywóz samochodów osobowych, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej, jak również wydatki dotyczące ich konserwacji, napraw oraz zakupu paliwa do takich pojazdów.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja ma zastosowanie wyłącznie do samochodów osobowych o maksymalnej dopuszczalnej masie nieprzekraczającej 3 500 kilogramów i mających nie więcej niż osiem miejsc siedzących oprócz siedzenia kierowcy.

Artykuł 5

Artykuły 1 i 2 nie mają zastosowania do następujących kategorii samochodów osobowych:

- a) samochodów zakupionych w celu odsprzedaży, wynajmu lub leasingu;
- b) samochodów wykorzystywanych do przewozu pasażerów za opłatą, w tym usług taksówkowych;
- c) samochodów wykorzystywanych do świadczenia usług transportu towarów;
- d) samochodów wykorzystywanych do świadczenia usług nauki jazdy;
- e) samochodów wykorzystywanych do świadczenia usług dozoru;
- f) samochodów wykorzystywanych jako pojazdy służb ratunkowych;
- g) samochodów wykorzystywanych jako demonstracyjne w ramach działalności polegającej na sprzedaży samochodów.

Artykuł 6

Ewentualny wniosek o przedłużenie upoważnienia przewidzianego niniejszą decyzją:

- a) przedkłada się Komisji do dnia 30 marca 2015 r.; oraz
- b) załącza się do niego sprawozdanie zawierające przegląd stawki procentowej określonej w art. 1.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejsza decyzja wygasa w dniu rozpoczęcia stosowania przepisów unijnych określających wydatki związane z silnikowymi pojazdami drogowymi, które nie dają prawa do pełnego odliczenia podatku VAT, lub w dniu 31 grudnia 2015 r., w zależności od tego, która z tych dat będzie wcześniejsza.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Łotewskiej.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 kwietnia 2013 r.

W imieniu Rady
E. GILMORE
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 22 kwietnia 2013 r.

zezwalająca Republice Francuskiej na stosowanie obniżonej stawki opodatkowania benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe i zużywanej w departamentach Korsyki zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

(2013/192/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją Rady 2007/880/WE⁽²⁾ Republika Francuska („Francja”) została upoważniona do stosowania obniżonej stawki opodatkowania benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe i zużywanej w departamentach Korsyki zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE.

(2) Pismem z dnia 12 marca 2012 r. Francja zwróciła się o upoważnienie do stosowania obniżonej stawki podatku energetycznego w odniesieniu do benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe, w drodze przedłużenia praktyki stosowanej zgodnie z decyzją 2007/880/WE. Obniżka wynosi 1 EUR za hektolitr. Wniosek o upoważnienie obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. Na Korsyce koszty związane z dostarczaniem benzyny bezołowiowej do dystrybutorów są znacznie wyższe niż we Francji kontynentalnej, a ostateczna cena jest o 0,10 EUR za litr wyższa niż na kontynencie.

(3) Dzięki obniżeniu podatku od benzyny bezołowiowej płaconego przez konsumentów na Korsyce, ich sytuacja stanie się bardziej porównywalna z sytuacją konsumentów na kontynencie. Środek realizuje więc cele polityki regionalnej i polityki spójności.

(4) Obniżenie podatku nie przekracza poziomu koniecznego ze względu na dodatkowe koszty transportu i dystrybucji ponoszone przez konsumentów na Korsyce.

(5) Ostateczny poziom opodatkowania jest zgodny ze stawkami minimalnymi przewidzianymi w dyrektywie 2003/96/WE – obecnie 359 EUR za 1 000 litrów (czyli 35,90 EUR za hektolitr). Jest tak nawet po uwzględnieniu upoważnienia przyznanego decyzją wykonawczą Rady 2013/193/UE z dnia 22 kwietnia 2013 r. zezwalającą Republice Francuskiej na stosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania paliw silnikowych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE⁽³⁾, na okres od dnia 1 stycznia 2013 r., nawet jeśli uwzględni się łącznie skutki tej decyzji są ze skutkami niniejszej decyzji.

(6) Ze względu na oddalenie i wyspiarski charakter departamentów, do których decyzja ma zastosowanie, a także na niewielką wysokość obniżki stawki, która jest zresztą bardzo wysoka w porównaniu z poziomem minimalnym przewidzianym w dyrektywie 2003/96/WE, środek ten nie spowoduje jakichkolwiek przemieszczeń związanych z dostawą paliw.

(7) W związku z tym środek jest dopuszczalny z punktu widzenia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i potrzeby zapewnienia uczciwej konkurencji, a także nie jest niezgodny z polityką Unii w dziedzinie zdrowia, ochrony środowiska, energii i transportu.

(8) Należy więc zezwolić Francji, zgodnie z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE, na stosowanie obniżonej stawki opodatkowania w odniesieniu do benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo i zużywanej na Korsyce do dnia 31 grudnia 2018 r.

(9) Z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE wynika, że każde upoważnienie przyznawane na podstawie tego artykułu musi być ściśle ograniczone w czasie.

(10) Aby dać zainteresowanym departamentom wystarczającą pewność, upoważnienie należy przyznać na okres sześciu lat. Jednakże aby nie naruszać przyszłych ogólnych zmian obowiązujących ram prawnych, należy przewidzieć, że jeżeli Rada, stanowiąc na podstawie art. 113 Traktatu, wprowadzi zmieniony powszechny system opodatkowania produktów energetycznych, do którego nie będzie dostosowane niniejsze upoważnienie, niniejsza decyzja wygaśnie w dniu rozpoczęcia stosowania tego zmienionego systemu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 346 z 29.12.2007, s. 15.

⁽³⁾ Zob. s. 15 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (11) Należy zapewnić, aby Francja mogła stosować szczególną obniżkę, której dotyczy niniejsza decyzja od dnia 1 stycznia 2013 r., z zachowaniem ciągłości w stosunku do uregulowań na mocy decyzji 2007/880/WE. Upoważnienie, którego dotyczy wniosek, należy więc przyznać ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2013 r.
- (12) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania unijnych przepisów dotyczących pomocy państwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zezwala się Francji na stosowanie obniżki stawki opodatkowania nieprzekraczającej 1 EUR za hektolitr benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo silnikowe i zużywanej w departamentach Korsyki.

Obniżka nie może przekroczyć dodatkowych kosztów transportu, magazynowania i dystrybucji ponoszonych przez departamenty Korsyki w porównaniu z Francją kontynentalną.

Obniżona stawka musi być zgodna z obowiązkami przewidzianymi w dyrektywie 2003/96/WE, w szczególności z minimalnymi stawkami określonymi w art. 7 tej dyrektywy.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Niniejsza decyzja wygasa z dniem 31 grudnia 2018 r.

Jednakże w przypadku gdy Rada, stanowiąc na podstawie art. 113 Traktatu, wprowadzi zmieniony powszechny system opodatkowania produktów energetycznych, do którego upoważnienie przyznane w art. 1 niniejszej decyzji nie będzie dostosowane, niniejsza decyzja wygaśnie w dniu rozpoczęcia stosowania tego zmienionego systemu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 kwietnia 2013 r.

W imieniu Rady

E. GILMORE

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 22 kwietnia 2013 r.

zezwalająca Republice Francuskiej na zastosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania paliw silnikowych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

(2013/193/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja wykonawcza Rady 2011/38/UE ⁽²⁾ zezwala Republice Francuskiej („Francja”) na stosowanie przez okres trzech lat zróżnicowanych stawek opodatkowania oleju napędowego i benzyny bezołowiowej do celów reformy administracyjnej związanej z decentralizacją niektórych szczególnych uprawnień należących poprzednio do rządu centralnego. Decyzja wykonawcza 2011/38/UE wygasa z dniem 31 grudnia 2012 r.

(2) Pismem z dnia 10 lutego 2012 r. Francja wystąpiła z wnioskiem o zezwolenie na dalsze stosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania na tych samych warunkach przez okres kolejnych sześciu lat po dniu 31 grudnia 2012 r.

(3) Decyzję wykonawczą 2011/38/UE przyjęto, ponieważ wnioskowany przez Francję środek spełniał wymogi określone w art. 19 dyrektywy 2003/96/WE. W szczególności stwierdzono, że środek nie zakłóciłby prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Stwierdzono również, że jest on zgodny z odpowiednią polityką Unii.

(4) Krajowy środek stanowi część polityki mającej na celu wzmocnienie skuteczności administracyjnej poprzez poprawę jakości i zmniejszenie kosztów usług publicznych, jak również polityki pomocniczości. Stanowi on dla regionów dodatkową zachętę, aby poprawiać jakość ich administracji w przejrzysty sposób. W tym względzie decyzja wykonawcza 2011/38/UE wymaga, aby obniżki wynikały z warunków społeczno-ekonomicznych regionów, w których są stosowane. W związku z tym niższe stawki zastosowało wiele regionów o produkcie krajowym brutto niższym od średniego albo stopie bezrobocia wyższej od średniej. Podsumowując, krajowy środek opiera się na szczególnych względach politycznych.

(5) Ścisłe regionalne ograniczenia dla zróżnicowania stawek oraz wyłączenie ze środka oleju napędowego stosowanego do celów handlowych wskazują, że ryzyko zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym jest bardzo niskie. Ponadto dotychczasowe stosowanie środka wykazało silną tendencję regionów do osiągnięcia maksymalnej dopuszczalnej stawki, co dodatkowo zmniejszyło jakiegokolwiek potencjalne zakłócenia konkurencji.

(6) Nie zgłoszono również żadnych przeszkód w prawidłowym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, w szczególności w przypadku obrotu odnośnymi produktami jako produktami podlegającymi akcyzie.

(7) W chwili złożenia pierwotnego wniosku krajowy środek był poprzedzony wzrostem podatku równym marginesowi obniżek regionalnych. Na tym tle i w świetle warunków zezwolenia oraz zdobytego doświadczenia nie wydaje się, aby krajowy środek był sprzeczny z politykami Unii w zakresie energii i zmiany klimatu.

(8) Z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE wynika, że każde upoważnienie przyznawane na podstawie tego artykułu musi być ściśle ograniczone w czasie. Ponadto we wniosku Komisji dotyczącym dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE przewidziano stałą zasadę pozwalającą Francji, w ramach pewnych ograniczeń, na stosowanie zróżnicowanych stawek opodatkowania na szczeblu francuskich regionów. Należy w związku z tym ograniczyć okres stosowania niniejszej decyzji do trzech lat oraz zaznaczyć, że w każdym przypadku niniejsza decyzja wygasa nie później niż w momencie rozpoczęcia stosowania wspomnianej stałej zasady. Ponadto, aby nie naruszać przyszłych ogólnych zmian obowiązujących ram prawnych, należy też zastrzec, że jeżeli Rada wprowadzi zmieniony powszechny system opodatkowania produktów energetycznych, do którego niniejsze upoważnienie nie będzie dostosowane, niniejsza decyzja wygaśnie w dniu rozpoczęcia stosowania tego zmienionego systemu.

(9) Należy zapewnić, aby Francja mogła stosować szczególną obniżkę, której dotyczy niniejsza decyzja, od dnia 1 stycznia 2013 r., z zachowaniem ciągłości w stosunku do uregulowań na mocy decyzji wykonawczej 2011/38/UE. Upoważnienie, którego dotyczy wniosek, należy więc przyznać ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2013 r.

(10) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania unijnych przepisów w sprawie pomocy państwa,

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 13.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym zezwala się Francji na zastosowanie obniżonego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej i oleju napędowego używanych jako paliwa silnikowe. Olej napędowy stosowany do celów handlowych w rozumieniu art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE nie kwalifikuje się do zastosowania jakiegokolwiek takiej obniżki.

2. Można zezwolić regionom administracyjnym na stosowanie zróżnicowanych obniżek pod warunkiem spełnienia następujących warunków:

- a) obniżki nie są wyższe niż 35,40 EUR za 1 000 litrów benzyny bezołowiowej lub 23,00 EUR za 1 000 litrów oleju napędowego;
- b) obniżki nie przekraczają różnicy między stawkami opodatkowania oleju napędowego stosowanego do celów niehandlowych i oleju napędowego stosowanego do celów handlowych;
- c) obniżki wynikają z warunków społeczno-ekonomicznych regionów, w których są stosowane;
- d) stosowanie obniżek regionalnych nie prowadzi do przewagi konkurencyjnej regionu w handlu wewnętrznym w Unii.

3. Obniżone stawki muszą być zgodne z wymogami dyrektywy 2003/96/WE, w szczególności z minimalnymi stawkami określonymi w art. 7.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2013 r.

Niniejsza decyzja wygasa z dniem 31 grudnia 2015 r.

Niniejsza decyzja wygasa jednak w dniu rozpoczęcia stosowania jednej z następujących zmian do dyrektywy 2003/96/WE:

- zmiany powszechnego systemu opodatkowania produktów energetycznych, do której niniejsze upoważnienie nie jest dostosowane,
- upoważnienia Francji do stosowania zróżnicowanych stawek opodatkowania na szczeblu regionów.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 kwietnia 2013 r.

W imieniu Rady
E. GILMORE
Przewodniczący

DECYZJA RADY
z dnia 22 kwietnia 2013 r.
w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka z Hiszpanii i zastępcy członka z Hiszpanii
(2013/194/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 305,

uwzględniając wniosek rządu Hiszpanii,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 22 grudnia 2009 r. i 18 stycznia 2010 r. Rada przyjęła decyzje 2009/1014/UE ⁽¹⁾ oraz 2010/29/UE ⁽²⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2010 r. do dnia 25 stycznia 2015 r.
- (2) Stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Juana Ignacia DIEGA PALACIOSA. Stanowisko zastępcy członka zwolniło w związku z wygaśnięciem mandatu Cristiny MAZAS PÉREZ-OLEAGI,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące osoby zostają mianowane do Komitetu Regionów na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2015 r.:

a) na stanowisko członka:

— Cristina MAZAS PÉREZ-OLEAGA, *Consejera de Economía, Hacienda y Empleo*;

oraz

b) na stanowisko zastępcy członka:

— Inmaculada VALENCIA BAYÓN, *Directora General de Economía y Asuntos Europeos*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 kwietnia 2013 r.

W imieniu Rady

E. GILMORE

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 12 z 19.1.2010, s. 11.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 23 kwietnia 2013 r.****określająca praktyczne warunki, jednolite formaty i metodę w odniesieniu do wykazu dotyczącego widma radiowego ustanowionego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego**

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 2235)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/195/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją nr 243/2012/UE ustanowiono wykaz obecnych zastosowań widma, zarówno do potrzeb komercyjnych, jak i publicznych. W celu wprowadzenia tego wykazu przyjmuje się akt wykonawczy, który ma na celu – po pierwsze – stworzenie praktycznych warunków i jednolitych formatów na potrzeby zbierania przez państwa członkowskie danych na temat aktualnego wykorzystania widma i udostępniania ich Komisji oraz – po drugie – opracowanie metody analizy trendów w technologii, przyszłych potrzeb i zapotrzebowania na widmo w obszarach polityki objętych programem dotyczącym polityki widma radiowego (dalej „program”), tak aby określić rozwijające się i potencjalne istotne sposoby wykorzystania widma, w szczególności w zakresie częstotliwości od 400 MHz do 6 GHz (dalej „odpowiednie widmo”).
- (2) Wykaz powinien przyczynić się do zidentyfikowania częstotliwości, w których można poprawić wydajność obecnego wykorzystania widma, w szczególności pasm, które mogłyby nadawać się do ponownego przeznaczenia i współdzielenia widma, pod kątem wspierania polityk UE określonych w programie, w celu uwzględnienia trendów w technologii oraz przyszłego zapotrzebowania na widmo w oparciu o, między innymi, wymagania konsumentów i operatorów w obszarach polityki Unii. Aby lepiej analizować różne rodzaje wykorzystywania widma przez użytkowników prywatnych, tj. głównie komercyjnych, i użytkowników publicznych, tj. administrację publiczną, należy zwiększyć poziom szczegółowości, zwłaszcza danych ilościowych dotyczących popytu na określone części widma lub określone sposoby wykorzystania oraz ich podaży, ponieważ dostępne obecnie dane bardzo się różnią, w zależności od tego, czy widmo jest wykorzystywane do celów prywatnych, komercyjnych czy publicznych, a także pomiędzy państwami członkowskimi.
- (3) Wykaz widma powinien być tworzony stopniowo, aby zmniejszyć obciążenie administracyjne państw członkowskich, przy czym konieczna jest pewna priorytetyzacja
- w zależności od typu wykorzystania – pierwszeństwo należy przyznać pasmom wskazanym w art. 6 decyzji nr 243/2012/UE oraz pasmom związanym z politykami Unii wskazanymi w art. 8 tej decyzji. Celem jest utworzenie wykazu, który będzie stale ulepszany i może być pomocny w sprawnym zarządzaniu widmem we wszystkich pasmach, które mają znaczenie dla polityki Unii, dzięki stopniowej poprawie dostępności i analizy danych. Niektóre zadania wykazu, które powinny być zrealizowane jak najszybciej, to wskazanie co najmniej 1 200 MHz widma nadającego się na potrzeby bezprzewodowych usług szerokopasmowych, zgodnie z art. 3 lit. b) decyzji nr 243/2012/UE, oraz poprawa wydajności i elastyczności, między innymi poprzez wspieranie, w odpowiednich przypadkach, wspólnego wykorzystania widma oraz współdzielenia widma, do czego wzywa się w art. 4 ust. 1 tej decyzji.
- (4) Państwa członkowskie powinny udostępniać dane w możliwie jak najbardziej jednolity sposób albo za pośrednictwem systemu informacji o częstotliwościach (EFIS) Europejskiego Biura Radiokomunikacyjnego, albo bezpośrednio Komisji, np. w przypadkach gdy dane otrzymywane od użytkowników publicznych i organów krajowych wymagają zachowania częściowej lub całkowitej poufności. Konkretnie jednolite formaty na potrzeby zbierania danych mogą być bardzo różne, w zależności od typu wykorzystania i danego pasma częstotliwości, a w niektórych przypadkach dane mogą nie być dostępne w danym jednolitym formacie. Jednakże w celu zapewnienia sprawnego przekazywania dostępnych danych Komisji do celów analizy państwa członkowskie powinny zbierać dane w formacie nadającym się do przetwarzania automatycznego, tak aby umożliwić wprowadzenie jednolitego formatu na potrzeby elektronicznej wymiany danych z Komisją i z EFIS.
- (5) Oprócz udostępniania odpowiednich, dostępnych im danych państwa członkowskie powinny współpracować z Komisją w celu poprawy jakości i porównywalności danych, tak aby zwiększać efektywność wykazu, w odpowiednich przypadkach i jeżeli jest to właściwe dla danego pasma, oraz w celu znalezienia porównywalnego formatu danych, nie nakładając przy tym dodatkowego obciążenia administracyjnego.
- (6) Dodatkowe dane można również uzyskać za pomocą konsultacji społecznych i badań. Ponadto wykaz mógłby wykorzystywać dane udostępniane, na zasadzie dobrowoli, przez państwa członkowskie i podmioty prywatne, które zajmują się stałym monitorowaniem widma, do: zarządzania widmem na poziomie lokalnym,

⁽¹⁾ Dz.U. L 81 z 21.3.2012, s. 7.

kontroli krzyżowej poprawności danych licencyjnych, określania intensywności wykorzystywania w przypadku niektórych typów systemów zezwoleń takich jak pasma wyłączone z obowiązku uzyskania zezwolenia oraz do oceny poziomu wykorzystania widma w całej Unii, w szczególności w pasmach, na które istnieje duże zapotrzebowanie.

- (7) W celu ograniczenia do minimum obciążeń i obowiązków administracyjnych po stronie państw członkowskich, metoda wybrana na potrzeby wykazu powinna uwzględniać w największym możliwym zakresie dane udostępniane przez państwa członkowskie na mocy decyzji Komisji 2007/344/WE z dnia 16 maja 2007 r. w sprawie jednolitego dostępu do informacji o wykorzystaniu widma radiowego we Wspólnocie⁽¹⁾. Dodatkowe informacje zebrane za pomocą dobrowolnych środków takich jak badania, w tym badania Europejskiej Konferencji Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych, również mogą zostać wykorzystane do zasilania wykazu.
- (8) Zidentyfikowanie pasm częstotliwości, które mogłyby być wykorzystywane efektywniej i które nadawałyby się do ponownego przeznaczenia lub współdzielenia, wymaga szczegółowej wiedzy na temat faktycznego wykorzystania widma, najlepiej udokumentowanej za pomocą danych ilościowych. Pomogłoby to znaleźć rozwiązania umożliwiające podążanie za trendami w technologii oraz zaspokojenie przyszłych potrzeb i zapotrzebowania na widmo, które zostałyby zidentyfikowane na podstawie planowanej analizy.
- (9) Prowadzenie wykazu powinno przynosić stałą poprawę efektywności wykorzystania widma, aby móc zaspokoić stale zmieniający się popyt, uwzględniając przy tym polityki Unii i zmiany technologiczne. W związku z tym oraz aby osiągnąć cele określone w art. 9 ust. 1 decyzji nr 243/2012/UE, Komisja będzie przedstawiać sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Sprawozdania będą przedstawiane regularnie, w zależności od czasu potrzebnego na dokonanie analizy wykazu oraz dynamiki zmian wykorzystania widma.
- (10) Chociaż przejrzystość wykorzystania widma jest niezbędna dla funkcjonowania wykazu, to jednak zachowana musi być ochrona danych osobowych, prywatności, tajemnicy handlowej i tajemnic państwowych na mocy przepisów unijnych. Przepisy te obejmują: art. 346 ust. 1 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym państwa członkowskie nie mają obowiązku udzielania informacji, których ujawnienie jest sprzeczne z podstawowymi interesami ich bezpieczeństwa; art. 8 decyzji nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o widmie radiowym)⁽²⁾; rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽³⁾; oraz załącznik do regulaminu wewnętrznego Komisji regulujący postę-

powanie z informacjami klasyfikowanymi UE, w tym informacjami wytworzonymi w UE oraz przekazanymi przez państwa członkowskie, państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe⁽⁴⁾.

- (11) Zgodnie z art. 15 decyzji nr 243/2012/UE należy dokonywać okresowego przeglądu skuteczności funkcjonowania wykazu, aby zapewnić skuteczną realizację celów wskazanych w tej decyzji i określić, czy konieczne jest ich dostosowanie. Państwa członkowskie powinny udostępniać Komisji odpowiednie informacje.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji uwzględniają w pełni stanowisko Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego i są zgodne z opinią Komitetu ds. Spektrum Radiowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Cel

Niniejsza decyzja określa praktyczne warunki i jednolite formaty na potrzeby zbierania przez państwa członkowskie danych na temat obecnych zastosowań widma w zakresie od 400 MHz do 6 GHz (dalej „odpowiednie widmo”) oraz udostępniania ich Komisji, a także metodę analizy trendów w technologii, przyszłych potrzeb i zapotrzebowania na widmo w obszarach polityki Unii, zgodnie z art. 9 decyzji nr 243/2012/UE w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego.

Artykuł 2

Zbieranie i udostępnianie danych

Aby osiągnąć cele określone w art. 9 ust. 1 decyzji nr 243/2012/UE państwa członkowskie zbierają dostępne im dane dotyczące praw do wykorzystywania odpowiedniego widma i jego faktycznego wykorzystania oraz ustanawiają elektroniczną wymianę tych danych z Komisją, zgodnie z poniższymi warunkami:

- 1) państwa członkowskie zapewniają, aby odpowiednie informacje, które zostały wcześniej zebrane na mocy decyzji 2007/344/WE, zostały udostępnione Komisji przez Europejskie Biuro Komunikacji w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego;
- 2) oprócz danych określonych w ust. 1 państwa członkowskie udostępniają Komisji dane na ustalonym na szczeblu krajowym formacie nadającym się do przetwarzania automatycznego, o ile dane te są dostępne na szczeblu krajowym, w tym dotyczące publicznego wykorzystywania widma, które to dane są potrzebne Komisji do wykonywania jej zadań na mocy niniejszej decyzji i decyzji nr 243/2012/UE;
- 3) państwa członkowskie współpracują z Komisją w celu zwiększenia ilości dostępnych danych o wykorzystaniu widma do celów ich udostępniania na mocy ust. 2, w szczególności poprzez udostępnianie danych ilościowych takich jak liczba nadajników, czas wykorzystywania, współrzędne geograficzne lub informacje o lokalizacji potwierdzające zakres geograficzny wykorzystywania widma, a także stosowane technologie i warunki współdzielenia, przy czym dane ze wszystkich państw członkowskich powinny być

⁽¹⁾ Dz.U. L 129 z 17.5.2007, s. 67.

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1.

w podobnym formacie, chyba że uznają udostępnianie takich danych za niemożliwe ze względu na okoliczności dotyczące danego państwa. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne, dane na temat pasm ważnych z punktu widzenia realizacji celów określonych decyzją nr 243/2012/UE są zbierane i udostępniane zgodnie z niniejszym artykułem w pierwszej kolejności, uwzględniając przy tym opinię Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego. Dane dotyczące wszystkich pasm częstotliwości w ramach odpowiedniego widma są zbierane i udostępniane przez państwa członkowskie stopniowo, w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r.

Artykuł 3

Identyfikacja przyszłego zapotrzebowania na widmo

1. Aby lepiej identyfikować przyszłe zapotrzebowanie na widmo oraz określone pasma widma, które umożliwiają w optymalny sposób zaspokojenie przyszłych potrzeb i zapotrzebowania na spektrum, uwzględniając przy tym w największym możliwym zakresie opinię Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego, Komisja analizuje wszystkie dane zebrane na mocy art. 2 lub za pomocą innych środków, takich jak konsultacje społeczne i analizy, uwzględniając:

- techniczną wydajność obecnego wykorzystania,
- efektywność ekonomiczną obecnego wykorzystania – poprzez porównanie możliwości i wariantów dostępnych w przypadku poszczególnych pasm pod kątem zaspokojenia przyszłych potrzeb,
- skutki społeczno-ekonomiczne dla obecnych użytkowników odpowiednich pasm i pasm sąsiednich.

2. Analiza, o której mowa w ust. 1, ma na celu zidentyfikowanie trendów w technologii, przyszłych potrzeb i zapotrzebowania na widmo w obszarach polityki Unii w odniesieniu do wskazanych w części I załącznika grup zastosowań, które opierają się na podobieństwie cech i funkcji technicznych, oraz zidentyfikowanie istotnych trendów i potencjalnych możliwości w zakresie wykorzystania widma. Analiza ta zawiera, o ile jest to konieczne i możliwe, co najmniej informacje wskazane w części II załącznika. Komisja zapewnia przejrzystość poprzez organizowanie warsztatów lub konsultacji społecznych.

Artykuł 4

Składanie sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu i Radzie

1. Komisja włącza do regularnych sprawozdań, które są składane zgodnie z art. 9 ust. 4 decyzji nr 243/2012/UE, wyniki analizy przeprowadzonej na podstawie niniejszej decyzji oraz informacje wymienione w części II załącznika.

2. W celu zrealizowania celów określonych w art. 9 ust. 1 decyzji nr 243/2012/UE oraz uwzględniając analizę trendów

w technologii, przyszłych potrzeb i zapotrzebowania na widmo, łącznie z analizą danych zebranych na mocy art. 2 niniejszej decyzji, Komisja może włączać do tych sprawozdań opis możliwych rozwiązań pozwalających zaspokoić zidentyfikowane potrzeby i zmaksymalizować wydajność wykorzystania widma, wskazując przy tym związane z poszczególnymi rozwiązaniami wady (m.in. koszty dla użytkowników, producentów i budżetu finansowego Unii, z jednej strony, oraz zainteresowanych państw członkowskich, z drugiej strony) i zalety, w tym analizę łącznych skutków tych rozwiązań.

Artykuł 5

Poufność i informacje niejawne

Państwa członkowskie i Komisja zapewniają ochronę informacji uznanych za poufne lub niejawne przez państwo członkowskie, instytucję międzynarodową, Komisję lub podmiot trzeci zgodnie z prawem UE i prawem krajowym, w szczególności:

- poufnych informacji handlowych,
- informacji dotyczących ochrony prywatności oraz
- informacji dotyczących bezpieczeństwa publicznego i obronności.

Przepis ten nie narusza prawa właściwych organów do ujawnienia informacji w przypadkach, gdy jest to dozwolone na mocy przepisów krajowych i jeżeli takie ujawnienie jest niezbędne w celu wypełniania ich obowiązków. Takie ujawnienie informacji jest proporcjonalne i uwzględnia uzasadnione interesy strony zainteresowanej ochroną wymienionych powyżej informacji.

Artykuł 6

Przegląd

Aby pomóc Komisji w sprawozdawczości na temat funkcjonowania wykazu widma radiowego, państwa członkowskie udostępniają Komisji informacje o stosowaniu i skuteczności niniejszej decyzji.

Artykuł 7

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2013 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

Grupy zastosowań

Wymienione poniżej grupy zastosowań są istotne do celów analizy trendów, potrzeb i zapotrzebowania przez Komisję, ale nie ograniczają warunków dotyczących zastosowań używanych przez państwa członkowskie przy przekazywaniu danych. Grupy te mają służyć jako punkt wyjściowy do systematycznej oceny wykorzystania widma o podobnych cechach i funkcjach technicznych i mogą być, w odpowiednich przypadkach, zmieniane w celu oceny trendów w technologii, przyszłych potrzeb oraz zapotrzebowania na widmo.

- 1) Lotnicze, morskie i cywilne systemy radiolokalizacji i nawigacji
- 2) Radiodyfuzja (naziemna)
- 3) Łączność komórkowa/bezprzewodowy dostęp szerokopasmowy
- 4) Systemy obronne
- 5) Łącza stałe
- 6) Inteligentne systemy transportowe (ITS)
- 7) Meteorologia
- 8) PMR/PAMR (prywatne i publicznie dostępne sieci radiokomunikacji lądowej)
- 9) PMSE (programy i imprezy specjalne)
- 10) PPR (ochrona publiczna i pomoc w przypadku klęsk żywiołowych)
- 11) Radioastronomia
- 12) Systemy satelitarne
- 13) Urządzenia bliskiego zasięgu (SRD)
- 14) WLAN/RLAN (bezprzewodowe i radiowe lokalne sieci komputerowe)

CZĘŚĆ II

Treść sprawozdania, które ma zostać przedłożone przez Komisję zgodnie z art. 4

O ile jest to możliwe ze względu na poziom zebranych danych, sprawozdanie składane przez Komisję zgodnie z art. 9 ust. 4 decyzji nr 243/2012/UE zawiera co najmniej następujące informacje:

- 1) stan trendów w technologii dotyczących wykorzystania odpowiedniego widma w obszarach polityki Unii objętych programem dotyczącym polityki w zakresie widma radiowego;
 - 2) przyszłe potrzeby i zapotrzebowanie na widmo.
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 24 kwietnia 2013 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą Komisji 2012/715/UE ustanawiającą wykaz państw trzecich, których ramy prawne mające zastosowanie do substancji czynnych wchodzących w skład produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz odnośne środki kontrolne i wykonawcze zapewniają poziom ochrony zdrowia publicznego równoważny poziomowi zapewnianemu w Unii

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/196/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 111b ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 111b ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE państwo trzecie może zwrócić się do Komisji o dokonanie oceny, czy ramy prawne tego państwa mające zastosowanie do substancji czynnych wywożonych do Unii oraz odnośne środki kontrolne i wykonawcze zapewniają poziom ochrony zdrowia publicznego równoważny poziomowi zapewnianemu w Unii, w celu wpisania danego państwa trzeciego do wykazu państw trzecich zapewniających równoważny poziom ochrony zdrowia publicznego.
- (2) Pismem z dnia 18 września 2012 r. Australia złożyła wniosek o wpisanie do wykazu zgodnie z art. 111b ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE. Przeprowadzona przez Komisję ocena równoważności potwierdziła, że wymogi zawarte w tym artykule zostały spełnione. Przy przeprowadzaniu oceny równoważności uwzględniono umowę w sprawie wzajemnego uznawania ⁽²⁾ zawartą między Australią a Unią, zgodnie z art. 51 ust. 2 tej dyrektywy.

- (3) Należy odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą Komisji 2012/715/UE z dnia 22 listopada 2012 r. ustanawiającą, zgodnie z dyrektywą 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wykaz państw trzecich, których ramy prawne mające zastosowanie do substancji czynnych wchodzących w skład produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz odnośne środki kontrolne i wykonawcze zapewniają poziom ochrony zdrowia publicznego równoważny poziomowi zapewnianemu w Unii ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej 2012/715/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 kwietnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.

⁽²⁾ Dz.U. L 229 z 17.8.1998, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 325 z 23.11.2012, s. 15.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Państwo trzecie	Uwagi
Australia	
Szwajcaria”	

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 315 z dnia 14 listopada 2012 r.)

Strona 22, art. 15 ust. 5 akapit drugi:

zamiast: „Państwa członkowskie zapewniają, by przepisy dotyczące hierarchii priorytetów dostępu i przesyłu przyznawanych w ich systemach elektroenergetycznych były wyraźnie i szczegółowo wyjaśnione i podane do wiadomości publicznej. Gwarantując priorytetowy dostęp lub przesył dla wysokosprawnej kogeneracji, państwa członkowskie mogą ustalić rankingi różnych rodzajów energii ze źródeł odnawialnych i wysokosprawnej kogeneracji w relacji pomiędzy nimi i w ich obrębie, a w każdym razie zapewniają, aby nie był utrudniany priorytetowy dostęp do energii lub jej przesył z różnych źródeł odnawialnych.”,

powinno być: „Państwa członkowskie zapewniają, by przepisy dotyczące hierarchii priorytetów dostępu i przesyłu przyznawanych w ich systemach elektroenergetycznych były wyraźnie i szczegółowo wyjaśnione i podane do wiadomości publicznej. Gwarantując priorytetowy dostęp lub przesył dla wysokosprawnej kogeneracji, państwa członkowskie mogą ustalić rankingi różnych rodzajów energii ze źródeł odnawialnych i wysokosprawnej kogeneracji w relacji pomiędzy nimi i w ich obrębie, a w każdym razie zapewniają, aby nie był utrudniany priorytetowy dostęp lub przesył dla energii ze źródeł odnawialnych o zmiennej wydajności.”.

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL